

В грудні 2020 року Мовчан Микола Петрович та Мовчан Олена Іванівна, які є засновниками та членами Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Новоселицький» подали позов до СВК «Новоселицький» про визнання не дійсним рішення загальних зборів від 10.04.2019 року, оформленого протоколом ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Новоселицький» (далі – Протокол №10/2019) та скасування державної реєстрації змін до відомостей про юридичну особу, зокрема про зміну керівника СВК, вчинену 10.04.2019 року № 135610700080002541 державним реєстратором комунального підприємства «Реєстрація Плюс» Товкайло У.В..

29 липня 2021 року за результатами розгляду справи **№911/3656/20** суддею Господарського суду Київської області Карпечкіним Т.П. було постановлено рішення про відмову у задоволенні позовних вимог у повному обсязі. Рішення повністю не обґрунтоване і безпідставне.

Слід сказати про фактичні обставини, такі як хронологія подій 10.04.2019 року, коли за версією «нових» керівників СВК відбулись вказані загальні збори. Неспростовним є той факт, що «новий» керівник СВК технічно і хронологічно не могла взяти участь у зборах в селі Вільшанська Новоселиця, Васильківського району в 14.00 год. та уже в 15.33 год в місті Ірпінь провести реєстраційні дії (на які також треба час), перед тим заїхавши до нотаріуса Харкавої в Києві (на що також треба час) завіривши свої підписи на протоколі №10/2019. Ці посилання позивачів суддя Господарського суду Київської області взагалі взяв до уваги.

Суд взагалі не надав оцінки і не взяв до уваги доводи та докази Позивачів щодо порушення Відповідачем (ініціативною групою) процедури та порядку скликання та проведення загальних зборів СВК «Новоселицький», щодо не належного повідомлення учасників СВК про такі збори, не надання доказів того, що вживались заходи з ініціювання скликання загальних зборів відповідно до визначеного Законом та Статутом порядку. Також судом взагалі не надано оцінку факту не спростування Відповідачем, шляхом надання доказів, посилання Позивачів та усіх учасників СВК на щодо відсутності підтвердження письмовими дорученнями права на участь в загальних зборах від імені 5 учасників СВК одним представником. Відповідач таких доручень не підтвердив, доказів у вигляді нотаріальних довіреностей не надав суду, а суд в свою чергу не застосував положення ст. 74 ГПК України.

Щодо учасників справи та їх статусу (про третіх осіб).

У справу було залучено третіх осіб (усіх членів СВК згідно ЄДР). Таких членів СВК було залучено як зі сторони Позивачів (їх 13 членів) та зі сторони Відповідача (їх де-юре 10, тобто меншість з 27 членів згідно даних ЄДР). Тобто, за Мовчана М.П. – 14 членів СВК, за «нового» керівника СВК – 9 членів СВК (де-юре). Усі треті особи, які залучені у справу є членами СВК «Новоселицький». Члени СВК які підтримують Мовчана М.П у суді, дали як нотаріальні свідчення до початку судових слухань так і особисто на суді під присягою заявили, що загальних зборів не було і участі у них вони не брали і про них не повідомлялись. Члени СВК на стороні «нових» керівників СВК, в суд не з'явилися жодного разу, доказів того, що вони були на зборах відповідачі не надали жодних. **Але суд залишає ці факти поза увагою, та ігнорує їх при постановленні рішення, чим порушує процесуальне законодавство.**

Щодо порушення порядку скликання та проведення загальних зборів Кооперативу і факти, яким суд першої інстанції надав не вірну оцінку

Спірні правові відносини урегульовано, зокрема, [Законом України № 1087-IV «Про кооперацію»](#) та [Законом України № 2265-XII «Про споживчу кооперацію»](#) та Господарським кодексом України. У [ст. 8 Закону «Про кооперацію»](#) визначено, що статут кооперативу є правовим документом, що регулює його діяльність.

Суд ігнорує приписи вказаних нормативних актів та положення Статуту СВК щодо порядку і процедури скликання ЧЕРГОВИХ загальних зборів та ПОЗАЧЕРГОВИХ загальних зборів та однобоко трактує їх норми на користь Відповідача.

Рішення СВК, оформлене протоколом 10/2019 від 10.04.2019 року було прийняте з порушенням прямих норм Закону «Про Кооперацію» та Статуту Кооперативу щодо порядку скликання та оголошення Загальних зборів Кооперативу. Ні Правління, ні голова Кооперативу вказані загальні збори не скликали, порядку денного не вивішували, членів кооперативу не повідомляли, порядку денного не формували. Ні до голови СВК Мовчана М.П. ні до Правління СВК, так звана ініціативна група членів не зверталась із вимогою провести чергові чи позачергові загальні збори, доказів таких звернень суду не надали ні самостійно ні на вимогу Позивачів, взагалі не надано доказів існування та особового складу такої ініціативної групи. Все вище вказане не враховано та не оцінено судом, що є порушенням.

Судом не було враховано, а отже порушено законодавство, що пунктом 16.4 Статуту чітко регламентовано порядок скликання та оголошення ПОЗАЧЕРГОВИХ зборів (проводяться протягом 25 днів з дня висування вимоги про проведення зборів).

При цьому право на скликання **ПОЗАЧЕРГОВИХ загальних зборів за вимогою саме «ініціативної групи»** могло бути реалізовано **ВИКЛЮЧНО** на виконання положення **п.13.2. Статуту** (з метою розподілення кооперативних виплат, виплат на паї, розподілу частки прибутку).

Інших підстав у «ініціативної групи» скликати ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ чи ПОЗАЧЕРГОВІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Статутом не передбачено взагалі. Суд не належно оцінив той факт, що «ініціативна група» могла скликати ВИКЛЮЧНО позачергові збори з підстав визначених статутом при цьому «ініціативна група» мала дотриматись порядку та довести в суді що цей порядок ними було дотримано. Цього в суді першої інстанції зроблено не було.

Суд першої інстанції здійснював розгляд справи не оцінюючи підстав та порядку скликання чергових та позачергових зборів, що визначено ст.ст. 15,16 Статуту з відсилкою до п.п.13.2 Статуту.

Отже, суд першої інстанції неправомірно і без доказово вважав встановленою обставину дотримання Відповідачем порядку скликання чергових чи позачергових загальних зборів Кооперативу.

Судом не було враховано того, що не було вивішено оголошення про проведення загальних зборів Кооперативу з порядком денним, задля завчасного ознайомлення усіх членів кооперативу, зокрема Позивача – голови Кооперативу, про позбавлення його повноважень, як голови кооперативу (за 10 днів).

Суд першої інстанції проігнорував те, що відповідачами та «новими» керівниками не було надано належних та допустимих доказів того, що оголошення про проведення зборів було вивішено в місцях масового скупчення людей. Суд прийняв до розгляду і до уваги фотографії, які могли бути здійсненні будь-коли і доказів того, що вони були здійснені саме за 10 днів до зборів і саме у місцях скупчення людей суду не надано. У суду були взагалі відсутні відомості про першоджерело походження цих доказів та дати і місця їх створення (навіть посилання на те хто і коли їх виготовив немає).

Те ж саме стосується фотографій, які нібито підтверджують присутність когось із членів Кооперативу в місці проведення зборів. З тих фотографій з невеликою вірогідністю можна дійти висновку хіба про те, що особи могли бути присутніми в якомусь приміщенні у якийсь період часу. Встановити в якому приміщенні і

в який період це здійснено по цих «доказах» становити не можливо. Вказані докази-фотографії були подані суду і прийняті судом з порушенням процесуального законодавства для подання доказів і без обґрунтування причин не вчасного подання таких доказів. **Щось встановлювати чи спростовувати суд першої інстанції за цими «фото доказами» не міг, тим більше класти в основу рішення встановлені на їх підставі факти.**

Щодо порушення норм про кворум для проведення загальних зборів та не доведення його існування на день проведення загальних зборів

Суд першої інстанції безпідставно не врахував того, що за протоколом №10/2019 року (його копію) не можливо встановити хто із учасників Кооперативу на вказаних зборах був присутній.

Такі обставини зобов'язували Відповідача у даній судовій справі довести участь (представлення) 14 членів Кооперативу у Загальних Зборах 10.04.2019 року (що означало існування кворуму – більшість від загальної кількості членів). Цього в суді першої інстанції здійснено не було і суд першої інстанції не застосував положень ст. 74 ГПК України до вказаної обставини.

Відповідно до вказаного вище, суд першої інстанції мав встановити на якій підставі діяв представник і на підставі чого від представляв 5 членів Кооперативу на зборах 10.04.2019 року, суд мав перевірити його повноваження та встановити правомірність вчиненні представництва.

В суді першої інстанції цього здійснено не було, Відповідач довіреностей суду не надав, повноважень представника від 5 членів Кооперативу на участь у зборах доведено не було. Більше того, до суду першої інстанції було подано нотаріальну заяву про нібито підтвердження факту участі в зборах від імені 5 членів Кооперативу. Цей документ було подано від особи, яка у справу залучена не була і цим документом не муть підтверджуватись повноваження представника на участь і голосування на загальних зборах Кооперативу 10.04.2019 року.

За таких обставин слід говорити про відсутність (не підтвердження) кворуму для формального проведення Загальних Зборів, результати яких оформлено протоколом 10/2019, що є не законно, а отже, таке є самостійною підставою для визнання недійсним протоколу 10/2019 (дана позиція висловлена у Постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 11 червня 2018 року у справі № 916/613/17).

На вказані обставини Позивачі посилались на кожному судовому засіданні та вимагали в суду встановити факт правомочності дії представника так як довіреностей надано не було і Позивачі посилались на факт відсутності підтверженого кворуму.

Отже суд мав встановити цю обставину або прийняти позицію Позивачів щодо відсутності кворуму за умови не спростування посилань позивачів Відповідачем але цього здійснено також не було чим порушено права Позивачів.

Суд першої інстанції описує показання свідків вибірково і «підганяючи» їх під позицію Відповідача і зовсім не враховуючи, той факт що певні обставини можуть і мають бути підтверджені тільки тими доказами, якими вони можуть і мають бути підтвердженими, а саме письмовими нотаріальними довіреностями – факт представлення 5 членів Кооперативу та письмовими повідомленнями Правління чи Голови Правління про намір і вимогу скликати збори, належними і вірогідними доказами оголошення про

проведення таких зборів та порядку денного, завчасність такого оголошення та доказами того, що саме 14 членів Кооперативу були присутні на зборах.

Суд констатує як факт проведення ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ КООПЕРАТИВУ за вимогою «ІНІЦІАТИВНОЇ ГРУПИ» і при цьому нехтує прямими вимогами і нормами Закону і Статуту про те, що «ініціативна група» може скликати і проводити тільки ПОЗАЧЕРГОВІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ з підстав і порядку денного визначеного п.п.13.2 Статуту на що є посилання в п.16.4 Статуту.

Суд покликається і маніпулятивно застосовує докази, які не відповідають стандартам доказування за принципом «вірогідність доказів»

Стандарт доказування "вірогідність доказів", на відміну від "достатності доказів", підкреслює необхідність співставлення судом доказів, які надає позивач та відповідач.

Позивачі надали суду докази на підтвердження своєї позиції, а в свою чергу Відповідач не спростував «вірогідними доказами» яким це належало б спростувати посилання Позивачів про порушення порядку скликання і проведення ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ СВК «Новоселицький», що мало би бути належно оцінено судом. Суд першої інстанції проігнорував і ці норми та приписи, а отже порушив процесуальне законодавство.

Щодо вимоги про скасування незаконної реєстраційної дії здійсненої реєстратором Товкайло У.В.

Суд першої інстанції безпідставно послався на не доведеність відсутності реєстратора Товкайло У.В. на підконтрольній уряди України території, при чому не врахував того, що Відповідач не довів законність проведеної реєстраційної дії вказаним реєстратором виходячи з реальних хронологічних об'єктивних фактичних даних щодо проведення вказаної реєстраційної дії. (про що вказано вище).

Отже, збори, які за версією Відповідача були в селі Вільшанська Новоселиця, Васильківського району, закінчились біля 14.00 год. **При цьому у вказаному Протоколі 10/2019 місцем проведення зборів вказано м. Київ.**

Підписи голови зборів та секретаря зборів завірив приватний нотаріус в м. Київ (нотаріус Харкава О.В.). Подія відбулась в м.Київ.

Отже, Войтенко Н.П. (згідно Протоколу 10/2019) мала бути в Києві для даної дії і хронологічно після закінчення зборів. По часу щоб добратись на авто з села Вільшанська Новоселиця, Васильківського району до даного нотаріуса необхідно не менше ніж 1 год 20 хв. (за найкращих умов). Далі проведення засвідчення підписів, а це ще час. Тобто, станом на момент завершення дій в нотаріуса це вже 15.20- 15.40 год 10.04.2019 року.

Далі, як можна судити з документів, які є матеріалах справи (витяг), Войтенко Н. поїхала до державного реєстратора Товкайло Уляни в м. Ірпінь. Надалі як можна судити з документів, Войтенко Н. подала самостійно власноручно вказаний Протокол 10/2019 для реєстраційних дій.

Але вартий уваги той факт, що реєстраційну дію було проведено вказаним реєстратором відразу після 15 години дня 10.04.19, витяг про нібито здійснення реєстраційної дії було сформовано в 15.33 год 10.04.2019 року. **Тобто, провести усі вищеописані процесуальні маніпуляції і потрапити на 15.00 до**

реєстратора Товкайло У. в м. Ірпінь фізично не можливо, що мало бути оцінено судом в сукупності із наявними у справі доказами.

При цьому ж реєстратору було подано неіснуюче рішення Голосіївського суду м. Києва за номером справи, який може належати тільки Печерському суду м. Києва.

Варто зазначити, що дане підроблене рішення не існує ні в Голосіївському суді ні в Печерському суді Києва. (номер провадження № 757/17173/19 –к).

Більше того, цим рішенням було нібито заборонено проводити будь які реєстраційні дії по СВК, а його дата 05.04.19 р.. Тобто, реєстратор внесла спочатку запис про зміни в ЄДР по СВК, а потім внесла заборону вносити такі зміни датовану від 05.04.19, що само по собі неможливо.

Виходячи із вищеописаного суд першої інстанції формально поставився до прав членів СВК (проігнорував їх взагалі), до основних завдань господарського процесуального судочинства (не виконав належно закон), не дослідив доказів у справі, не вірно застосував норми матеріального права для даних правовідносин (не вірно оцінив та застосував норми права щодо СВК та порядку загальних зборів у них), не вірно оцінив фактичні правовідносини між сторонами спору (чого вартий хронологічний розрив і відсутність реальних зборів і доказів їх існування).